

”

كورد له «رؤسلاقل»*

سقىنلانا كوور تساپوفا
وهر گيران: مهنسوور سدقى

“

له كتيبه ناسراوه كهى «س.س. راكوچيڤسكى» به ناوى «ئەزمونى كوكرندەوهى بابەتە ميژووييه كاني شارى رۇسلاڤل» ئاماژە بە بابەتى «دیلە توركه كاني كوردستان» كراوه. نووسەر لەم بابەتەدا باسى لەخۆبوردوويى ئەو ديلە كوردانه دەكات كه له رووداوى ئاگر كهوتنه كارەساتبارە كهى ئەم شارە له ۱۸ جوولای سالى ۱۸۵۵دا، چالاكییان نواندوو.

هەلبەت نووسەرى ئەم وتارە باسى چۆنەتیی پەیدا بوونى ئەو پالەوانە رۆژھەلاتییانە له قوولایی ولاتی ئیمەى نە کردوو. دیارە ئەم بابەتە تەنیا سەرنجى منى بۆ لای خۆى رانە كیشاوه، بەلكوو ميژوونووس «ئ.ف. گافريلينكوڤا» هەر لەو سەردەمیدا، بەدواى بابەتە كەدا چوو و ليكۆلینەوهیەكى كورت، بەلام زۆر سەرنجراكیشى بلاو کردوو تەوه. «ئ.ف. تیخەنوف»، ميژوونووسى «سمۆلینسك» یش گرنگیه كى زۆرى به «دیلە توركه كان» داوه. بەپێى هەندیک سەرچاوهى ميژوويىي دیکه كه لەسەر ئەم پرسە بە دەستم كهوتوون (هەم فەرمى و هەم تاكه كهسى)، منیش ويستم بەم ئاراستەيه بدویم.

له ميانەى شەرى «كریمە» له سالانى ۱۸۵۳-۱۸۵۶دا، له كهنا نەيارانى ئینگلیزی، فەرانسهیى و ساردینیایی^{۱۱}، توركه كانیش بەشدارى شەر بوون. بەشیک له خاكی دەولەتى توركه كان (هەر وهها دەولەتە كانی عێراق و ئێران و سووریا) كوردستانه و كورد دانیشتوو خۆجییبی ویندەریه. هەندیک له دیلە كانی شەرى عوسمانى، كورد بوون و پەرتەوازەى «رۇسلاڤل» كرابوون. چیرۆكى من باسى ئەم رووداوه دەكات.

بەهۆى ژمارەى زۆرى دیلە كانی جهنگ كه له قوناخى سەرەتاییی جهنگى كریمه دا له رووسیا راگیرابوون، «نیکۆلای یه كه م» له مانگی نۆفەمبەر-دیسەمبەرى سالى

۱۸۵۳، له رینگەى وهزیرى جهنگه وه، یه كه م فەرمانى سەبارەت به شوینی جیگیر کردنى هەمیشەیی دیلە كان دەر کرد، كه به ناوى «رېوشوینی تاییهت به دیلە كان» له ۱۶ى مارسى سالى ۱۸۴۵ پەسند كرا. بەپێى برگەى ۲۳ى پەسند كراوه كه ئەم شارانهى خواره وه بۆ شوینی نیشته جیبوونى دیلە كانی جهنگ دەستنیشان كران: «تولا»، بۆ فەرمانده و ئەفسەرانى پلەبەرزى بەرەگەز تورك و موسلمان؛ «ئۆرئیل»، بۆ موسلمانە پلەنزمە كان؛ «كوورسك»، بۆ کریستیانە پلەنزمە كان.

له سێپتەمبەرى سالى ۱۸۵۴دا، دەست به جیبە جیگر کردنى بریاره كه كرا. یه كه م دەستەى دیلە توركه كان (پلەنزمە كان) كه ژمارەیان ۱۰۴ كهس بووه له ۲ى فېبریهوى سالى ۱۸۵۵ له شارستانی «رۇسلاڤل» سەر به پارێزگای «سمۆلینسك» جیگیر دە کرین. له ۸ى مارچیدا دەستەیه كى ۶۳ كهسى سەربازى تورك كه له شەرە كانی دەوروبەرى «ئەلیكساندرۆپۆل»^{۱۲} به دیل گیرابوون، رەوانەى «رۇسلاڤل» كراون.

زانبارى سەبارەت به دیلە توركه كانی شەر، تەنیا له بەلگە نامە فەرمییه كاندا نەنووسراون، بەلكوو رۆژنامەى «سېفرنايا پچلا» له سالى ۱۸۵۵، وتاریكى «ك. میکیشین» ی به ناوى «كورد له پارێزگای سمۆلینسك» بلاو کردوو تەوه كه نووسەر به گوێرهى زانیاری ناسیاویكى له شارى «رۇسلاڤل»، باسى ژمارەیهك دیلى توركى کردوو كه «پاش» كارەساتى باش كه دیک له ر» له م شارە جیگیر كراون (له شەرى گوندی «باش كه دیک له ر»^{۱۳}دا، پتر له ۶ هەزار سەربازى تورك كوژرابوون). وتارە كه خیرا له رۆژنامەى «فەرمانگە كانی پارێزگای سمۆلینسك» دا (سالى ۱۸۵۶، ژمارە ۲) دیسان بلاو بووه تەوه. نووسەرە كهى مامۆستا «كۆنستانتین ئۆسیپه فیچ میکیشین» له داىكبووى سالى ۱۸۱۸، رەنگه براى «م. ئۆ.

میکیشین» بوویت که یه کیکه له هاوشارییه بهناوبانگه کانمان له بواری په یکه رسازی و کله تووریدا.

لیره دا به کور تکراره یی زوربه ی نیوه روکی ئەم وتاره که ئیمه ده گه رینیتسه وه بو رووداوه کانی ۱۶۶ سال پیش ئیستا^{۱۴}، ده خمه بهر دهستی خوینهرانی روژنامه ی «رؤسلافسکایا پرافدا».

شهری «باش که دیک له ر»

۱۹ی نوقه مبهری سالی ۱۸۵۳

نووسەر: «ب.پ. قیل لیقالده»

«پئویست بوو هه موو هاوولاتیان به چاوی خویمان ئەو چاره ره شانە بینن که به چ سهروسه کوتیک گه یشتنه شاره که مان. زوربه یان کوردن»، واته دانیشتووای ئاشوواریای که ونارا که له روژهلایتی رووباری دیجله هه لکه وتوووه. «کوردەکان له جیگه ی میزر، به هه ندیک په رو و پال سهری خویمان داپوشیبوو، به دهموچاویکی ره شهه لاتووی وه ک قیر، پتر وه ک ده روژ که رانی بیخانومان ده چوون، نه ک جهنگاوه رانی ده روزه ی بالای به که بکه به و ده بده به. خانوویه کی گه وه بو مانه وه یان ته رخان کرابوو که به پیی داب و نه ریتی گهلانی روژهلایت، له ژوو ره کانی دا راخه ری ئەستوواری هه سیری بو دانیشتن راخرابوون».

سی روژ دواتر «ناسیاویکی خه لکی رؤسلافل» سهردانیان ده کات و ده گه ل زوربه یان ئاشنا ده بیت. «زوربه ی کورده کان بالا به رزن، جهسته یه کی ریکو پیکیان هه یه به شانیککی پان، به لام که مه ریان باریکه، سیمایه کی ریکیان هه یه و زوربه یان خوین شیرین».

له باسکی چه پی زوربه ی کورده کان «ودمیککی لی به ستراره که له شهردا ریگری له کوژرانیان ده کات»^{۱۵}! کوردیک گوتوو یه تی، تورکیک ۸۰۰ «پیاتر» ی پی داوه

(به رامبه ره به ۴۰ رووبلی زیو) به لکوو لیی بکریت، به لام کورده که پی گوتوو «ژیان به نرختره له پاره». زوربه یان به به روکیانه وه له جزدانیککی چه رمیدا، قورئانیان پی بووه. قورئانه که بریتی بووه له کتیبیککی بچوو ک که له سه ر لاپه ره رهنگاوه رنه گه کانی به رهنگی زیرین، یاساکانی محهمه دی لی نووسراوه. «له سه ر هه ندیک له لاپه ره کانی، لیو و چاوی محهمه د کیشراونه ته وه. کوردیک له جزدانه که یدا قورئانیککی ده رهینا که له کاغه زیککی مومیدا پیچرابوو». ئینجا چه ند جاریک «به تایبه ت لیو و چاوه زیرینه کانی محهمه د ماچ ده کات». جگه له وهش هه موویان ته سیحیکیان پی بووه، کاتیکیش له گفتوگوی گشتیدا به شداریان نه کردبا، به رده وام خه ریکی گیرانی ته سبیح و چرپاندنی نزا بوون.

«پاییز بوو. به فر ده باری، دیله کان [کورده کان] ده رکه وتنه سه ر شه قامه کان و ده گه ل نه وای سازیککی ژیتار ئاسن، ده ستیان کرد به هه لپه رین و سه ما کردن. ده ستیان له نیو ده ستی یه کتر نا و نیو باز نه یه کیان پیک هینا و به به که وه ده ستیان کرد به گورانی گوتن و گه ر گیران و ده جوولان: دوو هه نگاویان بو پیشه وه هه ل ده گرت و پاشان بازیان ده دا. به راستی ناتوانم چو نیه تی هه لپه رکیکه یان بنووسمه وه، پیویسته مرؤف بوخوی بیبینیت، پینووس و کاغه ز ناتوانن بازدان و له نجه و لار و جووله جوړاوجوره کانی ئەو مرؤفانه وینا بکه. به تایبه ت له هه لپه رکی و سه مای روژهلایتییه کانی دا جووله و هه نگاوه گه لیک باوه که به په یقی ئەورووپایی به یان نا کرین».

«ناسیاوه که» به تایبه ت به یاریی «چه هاردا»^{۱۶} کی [کورده کان] سه رسام بووه. کوردیک له گوړه پانه که دا، قیت راهه ستاوه، ئینجا له دووره وه به هه لاتن ۵۰ هاوورپی به سه ریدا بازیان ده دا. ده بیست ئەوه مان

لهبه ر چاو بیت که بالای کورده کان گه لیک بهرز بووه و ئەو که سه ش راست و ریک راوه ستاوه. «من نه مدیت ته نانهت یه که سیش لهو ۵۰ که سه به ناریکی باز بدات. لهو یارییه دایه گشت لیها تووی و چالایی کورد و ته کنیکه کانی دهر ده که ویت».

«له هاویندا [کورده کان] بهرده وام ژانیان له دهره وه به سه ر دهرد، یان له سه ر شه قامی دهره وه ی خانووه که داده نیشتن، یان له په نجه ره ی ژووره کانیا نه وه قاچیان بو دهره وه شو ر ده کرده وه. هه ندیک جاریش له روژه گهرمه کاند، دوو یان سی که سیان به بی جووله له سه ر زه وی نزی که چه په ره کان بو ماوه ی چند کاتژمیریک به چاوی داخراوه وه رووبه رووی خو ر داده نیشتن و ته نی زه رده خه نه ی سه ر روخساره سووتاوه کانیا ن، هه لسو که وتی دلگیری موسلمانیکی دهرده خست».

«زور جار دیله کان به که لک وه رگرتن له ئازادییه کی ته واو که هه یان بوو، ده چوونه نیو کیلگه که ی دهره وه و به نیو چوله وانیه کاند تا درهنگانی ئیواره ده سوورانوه، یان له که ناری رووباره که داده نیشتن و پییان له ئاودا نوقم ده کرد و سه بارهت به خو یان و نیشتمانه دووره که یان گفتوگو یه کی خو مانه ی دریز خایه نیان ده گهل یه کتر ده کرد. هه ندیک جار ده چوونه مه له وان ی له دهریا چه یه کی دهره وه و هه ر جار یکیش به چه پکه گو له وه له م پیاسانه ده گه رانه وه».

سه رنجرا کیش ئەوه بووه که هه رگیز ئەم چه پکه گولانه فره رهنگ نه بوون، هه ر کام له کورده کان ته نیا یه ک جو ر گولیا ن کو کردووه ته وه و له سه ر داریکیا ن به ستووه و زور به پاریزه وه هیناویانه ته وه ماله وه. «ئەم هه لسو که وتی کورده کان ده گهل گول هه یانه، له نیو گهلانی باکووریدا زور ده گمه ن دهبینریت». کورده کان له سه ر ئەو باوه ره بوون که گوله باخ پیروژه. «باوه ریا ن به وه بوو که

پیش محهمهد گوله باخ هیچ بو نیکی نه بووه. روژیک محهمهد له باخه که یدا دانیش تووه و به و په ری بیر کرد نه وه به سه ر بنچکیک گوله باخدا سه ری شو ر کردووه ته وه، ئینجا رهنگدانه وه ی خه میکی قوول سه بارهت به بیهووده بیی ئەم دونیا یه دایگر تووه و دهستی کردووه به گریان، دلوی فرمیسه که کانی به سه ر گوله کاند رژاوه. هه ر له و کاته وه گوله باخه کان بو ندار بوون».

کورده کان زور خودا په رست و میه ره بان و خاکه را بوون. پیش خو ره لات و پاش ده ستنو یژ، ده ستیا ن کردووه به له خودا پارانه وه. له کاتی نو یژ کردندا به ته واوه تی نو قمی نزا کردن ده بوون. هیچ بارودو خیکیش ریگری له جیبه جیکردنی ئەرکه ئاینیه که یان نه کردووه.

کورده کان زور کهم خه وتوون و زور خه وتیا ن به گونا ه زانیوه و پییان وا بووه که خه و، مرؤف له خزمه تکردن به په روه ردگار و چاکه دوور ده کاته وه. کورده کان که مخور بوون، له و ۹ کو پیکه ی^{۱۷} روژانه بو پیداو یستییه کانیا ن پییان دراوه، یه ک له سه ر سییا ن بو کرینی تووتن خه رج کردووه و به وه ی تر، په ردا خیک شیر و نان یکی سپییا ن پی کرپوه و به مه ش ته واوی روژ تیر بوون. هاوکات گه لیک به خشنده بوون و هه رگیز دل ی هه ژارا نیا ن نه شکاندووه. کاتیک نان یان کوللیره بان پی بووه ئە گه ر هه ژاریک داوا ی لی بکردنایه، کورده، پیخوره که ی خو ی به ش به ش نه ده کرد، به لکوو هه مووی به هه ژاره که به خشیوه. له کاتی جه ژنه کاند، کورده کان خوانی گشتیا ن پا ن کردووه ته وه و هه ژارا نیا ن له سه رووی خو یان دانا وه. چه ندین جار رووی داوه کور دیک که له بازار سیوی بو خو ی کرپوه، له ریگای ماله وه هه مووی به هه ژارا ن به خشیوه.

ناسراوه که مان ده یگراوه که «روژیک به یه که وه ده گهل کور دیک له مالی تیمه

<https://www.gettyimages.de/fotos/roslawl>

خۆيان پارەيان پى داون». «پاش ماوه بەك هەر كام له كورده كان به كهوايه كى كورت و سوورى گولینگه دارى چنراو له داوى زىو و زىپىن دەر كهوتن، ههروهها خۆيان كلاوىكى ئه رخه وانىيان ساز كردبوو كه گولینگه يه كى ئاورىشمى شىنى درىژى پىوه ئاویزان بوو. به گشتى تاكوو كۆتايى هاوین، جلو به رگه كانىيان له هه موو بارىكه وه باشتر بووبوو. بهو پارەيهى له كار كردن په یدایان كردبوو، خۆيان کوتال و كه رهسته كانى دىكه يان كرىبوو و هه ر خۆيان برىبوویان و دروو بوویان». ده بىت ئه وهش بلىین كه گشت ئه وه كارەيان زور شاره زایانه و به زوقه وه كردوو. به درىژايى سالىك، ئه وهندهى «ناسراوه كه مان» ئاگادارى كاروبارىيان بووه «كورده كان به ئاشتى و به دۆستايه تىبه كى له راده به دەر له نىوان خۆياندا هه لسو كه وتیان ده كرد. ناكو كى به بچوو كه كانى نىوانىيان، له رۆژىك زياترى نه ده خایاند». ئه وان گوتوو یانه ناتوانن له رۆژىك زياتر تووره ببن، ئه وه گونا هه و «چاوت ده ته قىت». «كورده كان خاوه ن ره وشتىكى به رزى پیاوسالارانەن. باشترىن پىوه رى سه لماندنى ئه م راستى به ش، برىتیه له پىزانىن و به رزى خاندنى كۆمه لگه ی

دانىشتبووین، گه دایه ك لىمان وه ژوور كهوت و داواى يارمه تى له من كرد، منىش گوتم، برۆ ئاشپه زخانه، خواردنت پى ده ده ن. كورده به سه رسوورمانه وه سه یرى كردم و گوتى، پارەت پى نیه؟ منىش گوتم وردەم پى نیه. كورده به په له چه ند وردە به كى له گىرفانى دهره ینا و به دزى، نه كات گه داکه بىبىنىت، دای به من و گوتى، بیده یه! دواتر كورده بو مى روون كرده وه، ئه گه ر كه سىك داوايه كى لى كردى ده بىت خۆت يارمه تى به دىت، نه كات ره وانە ی كه سىكى دىكه ی بكه یت، لاوانه یه ئه ویش بى دلایى بكات». گه لىك جار بىنىویانه كه له سه ر شه قامه كان كوردىك تووشى ژنان بووه كه خه رىكى ئاوكىشان بوون و كورده سه تلى ئاوه كه ی لى وه رگرتوون و بو ی بردوونه ته وه ماله وه و نه ته نیا چاوه روانى پىزانىن نه بووه، به لكوو به پىویستىشى نه زانیوه سوپاسگوزارى بكن.

له هاویندا كه كار له سه ر زهوى ده ستى پى كردوو، كورده كان چوون بو دروینه، خه لكى ناوچه كه ده بىنن له چاو كرىكاره كانى خۆيان، گه لىك خىراتر و رىكوپىكتر كار ده كەن (یه ك كه س له جىاتى سى كه سى ئه وان)، بو یه دوو هینده ی كرىكاره كانى

شاری رۆسلاقل له کاتی ئاگرکهوتنه کارهساتباره که ی شاره که له سالی ۱۸۵۵ که له ماوهی سی کاتژمیردا، نیوهی شاری شهوتاند.

گه رمای نااسایی پیش ئاگرکهوتنه که و زریانه کتوبره که ی کاتی ئاگرکهوتنه که، ئه وهنده خیرا بووه که هیچ هیزیکی مرویی توانای پیشگرتنی نه بووه و له ماوهی چهند خوله کیکدا هه رچی له ریزهوی ئاگره دا هه بووه، بووه ته خو له میس و نابوود بووه. له سات و وهخته ترسناکه دا، کورده کان چاونه ترسانه، لیزانانه و خو نه ویستانه کارستانیان پیشان داوه و به و په رپی خیراییه وه وه سه ربانی خانوو ه کان که وتوون و به په تووی ته ر و هه رچی له بهر ده ستیان بووه، ئاگره که یان کوژاندوو ه ته وه و به م شیوه یه له رزگار کردنی گه لیک له خانوو به ره کانی شاردا به شدار بوون. کاتی ئاگر گه یشتوو ه ته قووبه کانی کلیسای شار، کورده کان بو ریزگرتن له پیروزییه کانی کلیسا، پیللو و جامانه کانیان فری داوه و زور به ریزه وه چوونه ته نیو کلیسا و ئایکون و وینه کانی نیو کلیسیان بو شوینی سه لامهت گواستوو ه ته وه. په رۆشی و نه ترسی کورده کان، کاریگه ربی قوولی له سه ر گشت هاوولاتییان دانابوو و هه موویان دل سوژانه ترین پیزانین و ریزیان بو ره وشت به رزی ئه و مرو فانه و بو خزمه تی خو نه ویستانه یان ده رب ریوو، ته نانه ت ئه گه ر دوژمنیش بووبن.

لیره دا وتاری «سه باره ت به دیله کورده کانی شاری رۆسلاقل»، کو تایی پین هاتوو ه.

پاش بلا بوونه وهی وتاره که ی «ک. ئو. میکیشین»، ئه کادیمیای زانستی یه کیک له باشترین رۆژه لاتناسانی رووسیا، واته «پیوتیر لیخ» (۱۸۲۸-۱۸۸۴)، به ربزیری دکتورای زانستی زانکوی سانت پیتربورگی بو کۆلینه وه له زمانی کوردی و میژوو ی

هۆزه کانی کورد رهوانه ی شاری «رۆسلاقل» ده کات.

لیخ له ۷ی مارس ی سالی ۱۸۵۶ گه یشتوو ته شاره که مان و هه ر هه مان رۆژ به هاوکاریی شاره وانی، په یوه ندیی به کورده کانه وه کردوو ه و راپه راندنی ئه رکه که ی ده ست پی کردوو ه. نیشتمانی ئه م کوردا نه پانتاییی سه رووی دیجله و فورات له «رۆژاوا ی کوردستان بووه که بریتی بووه له ناوچه کانی «میردین»، «جه زیره»، «دی رسم»، «مووش»، «دیاره کر»، «ئورفا»، «بیره جیک»، «خارپووت»، «به گه سنه»، «مه لاتیسه»، «ماردین»، «عه ره بگیر» و «ئه رزه رۆم».

لیخ ده گه ل فیروونی زمانی کوردی، که لکی له وه هه له ش وه رگر تبوو که بو یان ره خساندوو تاکوو کۆمه لیک بابه تی ئیتنوگرافیایی ئه و گه له کو بکاته وه.

به گویره ی تییینییه کانی بیت، لیخ سه رسام بووه له جیاوازی جهسته و روخساری زۆربه ی کورده راکیراوه کانی «رۆسلاقل» ده گه ل دیله کانی دیکه. قزی زۆربه ی کورده کان ره شی ورده لوول بووه و شانی هه ندیکیان به پرچی کی پر و لوولیان دا پو شرابوو. بیچی ده موچاویان هیلکه یی و چاوه ی زۆربه یان ره ش یان کال و دره وشاوه بووه و به روونی مۆرکی هۆزه هیند و ئه و رووپایییه کانی پیوه دیار بووه. کورده کان زور بایه خیان به رواله تی خو یان داوه. بو نموونه حوسین خوشکه زای سه رو کهورزیکی کورد، هه میشه له رۆژه گه رمه کاندا به جلیکی سپییه وه پیاسه ی کردوو ه و به رده و امیش له رووباردا شووشتوو یه تی. حوسین له ژیر چاکه تیکی سپی تا راده یه ک ته نگدا، که وایه کی ره شی جوانی ده به ر کردوو ه و پشتینیکی چنراو له داوی زیو و ئاوریشمی به ستوو ه و له رۆژانی ساردا به پالتو ناقولا سه ربازییه که ی، خو ی دا پو شیوه. ته نانه ت پالتو که شی به شیوازیکی ریکوپینک و تایبه ت

له‌به‌ر کردوو.

لێرخ له «رۆسلاقل» تووشی هه‌یج کوردێک نه‌بووه نووسین بزانیته، ته‌نیا چه‌ند كه‌سیکیان تا راده‌یه‌ك خۆیندنه‌وه‌یان زانیوه. به‌لام ئه‌م كه‌ماسیه‌ی لێرخ له توێژینه‌وه‌كانی سه‌باره‌ت به‌ كورد دلسارد نه‌کردبووه‌وه.

له‌ ماوه‌ی ۱۱ مانگ ه‌اموشۆی ده‌گه‌ل كورده‌كاندا، لێرخ بۆی سه‌لماوه كه «ئه‌و تابه‌تمه‌ندییه‌ باشانه‌ی گه‌شتیاره ئه‌ورووپاییه‌كان سه‌باره‌ت به‌ هۆزه كورده‌كان باسیان کردوو» زیده‌رۆیی نه‌بوون. لێرخ له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ چاوی خۆی بینویه‌تی كه كورده‌كان «دلپاكن، سوپاسگوزارن بۆ ئه‌و چاكه‌یه‌ی بۆیان ده‌كریت، خاكه‌ران، راستگۆ و روو راستن؛ قسه‌ خۆش و شادن و جوړێك تیروانیی راسته‌قینه‌یان هه‌یه‌ بۆ هه‌موو شته‌كانی ده‌ورو به‌ریان».

لێرخ به‌ده‌گمه‌ن بینویه‌تی كوردێك به‌ته‌نیا و به‌ بی‌هاورییه‌کی پیاسه‌ بکات. له‌و ژوورانه‌ی بۆ ۸ تا ۱۲ دیلی (كورد و تورک) ته‌رخان کرابوون، شادی و پێکه‌وه‌ژانی ئاشتیانه‌ بال‌ا ده‌ست بووه. دیله‌كان زۆر جار سه‌ردانی یه‌کتریان کردوو و کاتیك چه‌ند كه‌سیکیان کۆ ده‌بوونه‌وه و گۆرانیبێژیکیان له‌نی‌ودا با، ئیتر کۆبوونه‌وه‌که‌یان به‌ گۆرانیی نیشتمانی پر بووه له‌ شادی و خۆشی؛ وشه‌کانیش هه‌میشه‌ش لی‌واولیو بوون له‌ سۆزی ئاگرینی شانازی به‌ خاک و زید و جوانیی دۆل و شاخ و تافگه‌ و چه‌م و گۆل و چه‌ك و ئه‌سپ و ئازایه‌تی و پاله‌وانیته‌ی.

رۆژیک لێرخ به‌رێکه‌وت دیمه‌نیکی ته‌واو جیاواز ده‌بینیت. دوو له‌ ناسیاوه کورده‌كان به‌ شمشیر و سپه‌ر « له‌ناکاو ده‌رکه‌وتنه‌ گۆره‌پانه‌که‌» و ده‌ستیان کرد به‌ هه‌له‌په‌رکی. دیاره کورده‌كان بۆ وه‌ده‌سه‌سته‌پینانی ئه‌و دوو که‌ره‌سته‌یه‌ ئه‌ویش له «رۆسلاقل»، زۆر شتیان له‌ پیناویدا به‌خشیبوو: شه‌تره‌نجیکیان به‌ سه‌بيله‌یه‌ك^[۸] و پیناویان به‌ سپه‌ر

گۆرپی‌وووه‌وه. لێرخ له‌ به‌رانبه‌ر «لێزانی و جووله‌ جو‌راو‌جو‌ره‌ هاوکات و خیرا‌کانی» ئه‌م دوو کورده‌ گه‌لیک سه‌رسام بووه.

لێرخ کاتیك توانیویته‌ به‌ ره‌وانی ده‌گه‌ل کورده‌كان به‌ کورمانجی بدویت، له‌ گه‌توگۆکاندا ته‌نیا له‌ زید و بژیوی گه‌له‌که‌یانی نه‌پرسیوه، به‌لکه‌و باسی چه‌مکه‌ ئا‌کاره‌کانیشی ده‌گه‌لیاندا کرووه. له‌ ر‌اویژی کورده‌كان له‌م باره‌یه‌وه، «تاقه‌ په‌یقیکی ناله‌بار و یان به‌ ده‌نگی به‌رزی» لێیان نه‌بیستوو. به‌م نمونه‌ی ژیره‌وه بۆ لێرخ سه‌لماوه كه ئه‌وه هه‌سته‌تیکی زگماکی و راسته‌قینه‌ی کورده‌كانه: دوو عه‌ره‌ب له‌ دیله‌کانی «رۆسلاقل» چه‌ند جار دزیه‌کی بچووکیان کردبوو. کورده‌كان عه‌ره‌بکیان له‌ کاتی دزینی چه‌ند دار و په‌ردووییه‌کی نه‌خۆشخانه‌ی شار گرتبوو و به‌تاوانی «ده‌ستدزیی بۆ سه‌ر مال و سامانی ئه‌و دامه‌زراوه‌ خیرخو‌ازییه‌، هه‌موو رق و تووره‌ییان به‌سه‌ر شان و شه‌پیلک و ر‌دینی عه‌ره‌به‌که‌دا به‌تال کردبوو».

دیه‌کانی کورد چه‌زبان له‌ ر‌یسا کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئه‌ورووپا بووه، به‌تایبه‌تی «حه‌مه‌مه‌د»ی ته‌مه‌ن ۲۵ سال‌ که‌ کورپی دووه‌می سه‌رۆکه‌هۆزێکی پ‌یشووی نزیك شاری «Cöerek»^[۹] بووه و له‌ سوپای عوسمانی خزمه‌تی کردبوو «حه‌زی ده‌کرد زمانی رووسی فیر ب‌یته‌» و زۆر پرساری له‌ ژانی کۆمه‌لایه‌تی و خ‌یزانی و باوه‌ری نایینی ئیمه‌ کردوو.

لێرخ پاش گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سانت پیترزبورگ، ئاکامی توێژینه‌وه‌کانی خۆی له‌ سی‌ به‌رگدا به‌ ناوی «کۆلینه‌وه‌ له‌ کوردانی ئیرانی و کلدانییه‌ باکوورییه‌ هاو‌ره‌چه‌له‌که‌کانیان» ته‌واو ده‌کات^[۱۰] و خه‌ریکی ر‌یکویتی‌کردنی ر‌یزمانی کوردی ده‌بیت. له‌ فه‌ره‌ه‌نگی با‌یو‌گراف‌یای رووسیدا، به‌م شیوه‌یه‌ باسی «پ.ئی. لێرخ» کراوه:

«لەم بوارەدا زانیاری بەرفراوان، ورد و سەرنجراکیشی تۆمار کردووە کە لەو سەردەمدا نە لە رووسیا و نە لە دەرەوێ و لات، هیچ کەس ھاوتای نەبوو».

چارەنووسی دیلەکانی «رۆسلافل» جیاواز بوو؛ زۆربەیان بۆ باشووری ولات راگوازران و دەگەڵ دیلەکانی ئیمە ئالوگۆریان پێ کراو، ژمارەیهکی کەمیش ھاوونەتە سەر ئایینی کریستیان و لە رووسیا ماونەتەووە.

لە جەنێوهری سالی ۱۸۵۶دا میژوونووس «ئ.اف. گاوپلینکو» لە کتیی «رۆسلافل» لە میژووی شەری کریمەدا ۱۸۵۳-۱۸۵۶، باسی دوو دیلی تورک، «مەحمود جومعه» و «ئیسماعیل حوسین» دەکات کە رەگەزنامەیی رووسیایان وەرگرتووە و بەنهیینی لە کلیسا «ئاوهمۆر»^[۱۱] کراون و بوونەتە کریستیان. «مەحمود جومعه»

لەسەر دەستی کەشیشیک کە دەوری «کریف»^[۱۲] بۆ ھەر دوو گێراو، بووئەتە «نیکۆلای ئەلیکساندریچیچ» و «ئیسماعیل حوسین» بە پێجەوانە، بووئەتە «ئەلیکساندر نیکۆلایەفیچ» و بەھووی باوهرهینانیان بە ئایینی ئۆرتۆدۆکسی سلاقیانی، ھەر کامیان بە بری سێسەد رووبل لە لایەن خودی ئیمپراتۆری رووسیایە خەلات کراون.

میژوونووس «ئ.اف. تیخەنۆف» لە تیزی دکتۆراکەیدا (لە بەشی «ئاورپک» لە دانیشتووانی بیانی ئیمپراتۆریای رووسیا لە سالانی ۱۸۰۱-۱۸۶۱) دوو نمونەیی دیکەیی ھیناوەتەووە. بەگۆیرەیی ئەم نووسراوێیە لە خستەیی دیلە تورکەکان کە بریتی بوون لە ۱۶۱ کەس، یەکیکیان بە ناوی «مەحمود بەلی» داخواری بۆ وەرگرتنی ھاوولاتینامەیی رووسیا و مانەوێی لە شاری «رۆسلافل» بەرز کردووەتەووە. ھەرۆھا بەپێی ئاماژەیی «تیخەنۆف»، کەسی دووھم بریتی بوو لە «ئەحمەد محەمەدۆف ئۆغلی» کە وازی لە ئایینی ئیسلام ھیناوە

لە رێژەیی دەستەیی دووھمی ئەو دیلانە بوو کە بۆ شاری ئۆدیسسا گوازرانەووە. لە مانگی جوولای سالی ۱۸۵۶، «ئەحمەد» سویندی وەفاداری بە رووسیای خواردوو و باوهری بە ئایینی ئۆرتۆدۆکسی سلاقیانی ھیناوە و لە شاری «رۆسلافل» ماوئەتەووە.

بێجگە لەمانە، نووسەری ئەم وتارە لە خستەیی «خیزانەکانی دانیشتووی شاری رۆسلافل بۆ سالی ۱۸۶۹»دا، دوو ناوی: «ئیفان ئاکیمۆف» و «نیکۆلای ئەلیکساندرۆف» ی دۆزیوئەتەووە کە ئاماژە بە ناوینشان و پیناسەیی پێشوویان نەکراو. پێویستە ئاماژە بەوھش بکەم کە رێژەیی مردن لەنیو دیلە تورکەکان، لە ماوھیی مانەوھیان لە شاری «راسلافل»، ۶ کەس بوو. ئەم غەریبانە لە «گۆرستانی تورچانەکان»^[۱۳] نێژراون کە ئیستا خانووی لێ ساز کراو.

لە بەلگەنامە ئەرشیفکراوھکانی شاری «رۆسلافل»دا، تەنیا دوو یادەوھری لە چارەنووسی سەربازانی عوسمانی کە راکیشی شەر کرابوون و لە شاری ئیمەدا وەک دیل راگیرابوون، ماونەتەووە؛ ئەوانیش بریتین لە «شەقامی تورک» و «کۆلانی تورک» کە ئیستا ھیچکام لەم ناوانە لەسەر شەقام و کۆلانەکە نەماون. رەنگە «شەقامی تورک» بەشیک بووبێت لە شەقامی «لۆبیریفسکایای خواروو» کە ئیستا بە ناوی «پ. لوکسەمبورگ» کراو و ناوی «کۆلانی تورک»یش کە کاتی خووی لە لای راستی شەقامی «ئوریتسکایا» بە کەنار رووباری «ستانوۆفکا» تاکوو شەقامی «لۆبیریفسکایای خواروو» درێژ کراوئەتەووە، لە سالی ۱۹۲۱دا، کراوئەتە «کۆلانی ستانوۆفکا». ئیستاش بووئەتە «کۆلانی ژمارە ۲ ی پ. لوکسەمبورگ».

پاشکۆی وەرگیر^[۱۴]

سەبارەت بە پیوتتیر ئیفانوۆفیچ لیرخ (۱۸۲۸-۱۸۸۴)

«پيوتير ئيفانوڧيچ ليخ» له سالى ۱۸۲۸ له شاروچكه يه كي نزيك له شاري هامبورگي ئه لمانيا، له دايك بووه. خوښندي بالاي له سالى ۱۸۵۱ له زانكوي پيترزبورگ ته واو كردوه و پلهي بهر بزييري بو دكتورا له ويژهي روزه لاتي و هرگرتووه. له سه ره تاي په نجاكاندا، خهريكي به دوا داچوون بو پرسى كورد ده بيت كه له ژير كاريگه ربي شهري رووسيا و تورك له سالاني ۱۸۵۰-۱۸۵۳ دا له رووسيا گرنگي پي دراوو و سه رنج ده خاته سه ر زمانى كورد و ميژووه كه ي و سى سال كاتي نازادى خو ي بو كوكردنه وه ي بابه تى هه مه لايه نه و په يوه ست به م بواره ته رخا ن كردوه. به شيكى ئه م توژينه وه يه به بريارى ئه كاديميا وه ك بهرگي يه كه م به ناوى «كولينه وه له كوردانى ئيرانى و كلدانييه باكوور ييه هاوړه چه له كه كانيان» له سالى ۱۸۵۶ دا بلاو بووه ته وه. هه ر له م ساله دا به راسپارده ي سه روكي ئه كاديميا، «پيوتير ليخ» سهردانى شاري «روسلافل» ده كات تاكوو له نزيكه وه به هاموشو ده گه ل ژماره يه ك كورد كه له وينده ري راگيرابوون و له شهري رووسيا و عوسمانيدا له ناوچه ي كافكاز به ديلي گيرابوون، توژينه وه له سه ر زمانى كوردى بكات. له ناكامدا، «ليخ» كومه ليك بابه ت سه باره ت به زمانى كوردى كو ده كاته وه و دوو بهرگي دواترى توژينه وه كاني ته نيا بو زمانى كوردى ته رخا ن ده كات و ئه كاديميا له سالى ۱۸۵۷ و ۱۸۵۸، هه ر به ناوى «كولينه وه له كوردانى ئيرانى و كلدانييه باكوور ييه هاوړه چه له كه كانيان» چاپ و بلاوى ده كاته وه. «ليخ» هاوكات هه ر سى بهرگه كه (۴۵۰ لاپه ره)، له دوو بهرگدا (۳۸۰ لاپه ره) به زمانى ئه لمانى و ه رده گي ريت و ئه كاديميا ي رووسيا له سالى ۱۸۵۸ هه ر دوو كيانى چاپ و بلاو كردوه ته وه^[۱۵]. له سالاني ۱۸۵۸-۱۸۶۰ ليخ تيكه ل به چالاكي مهيدانيى ئه كاديميا بووه و له

گه شتيكى زانستيدا به سه ر په رشتي «ن.پ. ئيگناتيهف» كه به مه به ستى كولينه وه له ميژوو، جوگرافيا و زمانى دانىشتووانى ناوچه كاني «بووخارا»، «خيوه»، «ئورينبورگ» و كوكردنه وه ي كه لوپه لى شوينه وارى و ده ستنووسه روزه لاتييه كان ريك خرابوو، به شدار بووه. ليخ ديسان له سالاني ۱۸۶۷-۱۹۶۸ دا بو ليكولينه وه ي شوينه واره كاني شاريكى ويران كه له كوتايي ريژراوى رووبارى «سير ده ريا» بو نيو گولى «خواره زم» هه لكه وتبوو، ره وانه ي ناوچه ي ناسيائى نيوه راست ده كريت.

ليخ له سالاني ۱۸۶۹ و ۱۸۷۴ له كونگره ي نيوه ته وه يي شوينه وارانسان له سويسرا و دانيمارك به شدار بووه.

به بونه ي بهرپوه بردنى ئه ركه ميريه كاني سه ر شانى، هه روه ها به شداريى دلسوزانه و ليها توويى له ده ست بهر كردنى ناكامه گرنگه كاني له بوارى كوردناسى و كولينه وه له ميژوو، شوينه واراناسى، جوگرافيا، ئيتنوگرافيا و زمانى گه لانى ناسيائى نيوه راست، (له ئه نجوومه نى راويژكاراندا) ئه ندامى «فه خرى» و دواتر پله ي راويژكارى ميرى پي دراوه.

ليخ به هو ي كاري كتيبدارى له كتيبخانه ي كتيبه روزه لاتييه كاني ئه كاديميا، ته واوى سه رچاوه كاني خوښدبووه وه، بويه وه ك «شاره زاترين كه س له زمانه جوړاوجوره كاني روزه لاتي» و «كاتالوگى زيندووى بيبليوگرافياى روزه لات» به ناوبانگ بووه.

ليخ له سالى ۱۸۷۶، به هو ي نه خو شى خانه نشين و بو نويزدارى ره وانه ي ئه لمانيا كراوه و هه ر له وينده ري له سالى ۱۸۸۴ و له ته مهنى ۵۶ سالىدا كوچى دوايى كردوه.

كاره كاني ليخ سه باره ت به كورد

بيجگه له سى بهرگه رووسيه كه ي «كولينه وه له كوردانى ئيرانى و كلدانييه

باکووریه هاوره چه له که کانیاں و دوو بهرگه ئەلمانیه کهی «کۆلپنه وه له کوردانی ئیرانی و کلدانییه هاوره چه له که کانیاں»، «پیۆتیر لیخ» ئەم بهرهمانهشی نووسیون:

لیخ له دوو وتاردا باسی له چند دهقی ویژهی کوردی کردوو که بریتین له: پیداجوونه وه به بۆچوونی «ئا. ژابا» سەبارەت به ویژهی کورد و هۆزەکانی کورد؛ پیداجوونه وه به پوختهی «ئا. ژابا» سەبارەت به هەلبەستە کوردییه کهی ئەحمەدی خانی؛ پیداجوونه وه به فەرهنگەکانی کوردی-فەرانسەیی و فەرانسەیی- کوردی (که له نیو دۆسیه‌ی دەستنوسه کوردییه‌کانی «ژابا» دا، پارێزراون).

دوایین بهرهممی لیخ سەبارەت به زمانی کوردی (دەستنوسەیی ۴۲ لاپەرەیی مەزنه و چاپ نەکراوه)، ئاستیکی بهرزی زانستی ههیه. مەبهست کۆلپنه وه یه‌کی ناته‌واوی «لیخ» ه سەبارەت به ریزمانی کوردی که ره‌شنووسه‌که‌ی (به زمانی ئەلمانی) له کتیبخانه‌ی په‌یمانگای رۆژه‌لاتناسی ئەکادیمیای زانستی و کتیبخانه‌ی رۆژه‌لاتی زانکۆی لنینگراد پارێزراوه. لیخ گهره‌کی بووه ئەو بهرهممی بۆ توێژینه‌وه‌یه‌کی مەزن سەبارەت به ریزمان و «فۆنۆتیک»ی زمانی کورده‌کان تهرخان بکات، به‌لام مەرگ مه‌ودای پێ نه‌داوه.

پیۆتیر لیخ کتیبکی دیکه‌یشی هه‌بووه به‌ ناوی «گه‌شتیکی شوپنه‌وارناسی بۆ ناوچه‌ی تورکستان له سالی ۱۸۶۷». س. پیتربورگ. ۱۸۷۰.

ژێدەرەکان

*. ئەم وتاره له ۲۰۲۱/۰۴/۲۳ له رۆژنامه‌ی «رۆسلافسکایا پرافدا» بلاو بووه‌ته‌وه و وه‌رگێڕ کورتی کردووته‌وه. - وه‌رگێڕ.

۱. مەبه‌ست پاشایه‌تی «ساردینیا» بان «پاشایه‌تی پیۆمونت و ساردینیا» یه (۱۷۲۰-۱۸۶۱) که دواتر ولاتی ئیتالیا پیک دێن. - وه‌رگێڕ.

۲. ناوی کۆنی «کوماری» و دواتر «گیومری» بووه (له وانه‌یه

«قومری» راست بێت) سالی ۱۸۲۷ «نیکۆلای دووه» تزاری رووس سەردانی وێسده‌ری ده‌کات و وه‌ک رێزلینان له ه‌اوسه‌ره‌که‌ی «ئەلیکساندرا»، ناوی «ئەلیکساندر پۆپۆل» ی لێ ده‌نیت. له سالی ۱۹۲۴ له سەرده‌می یه‌کیتی سۆقیه‌ت به‌ ناوی «لینین» ده‌کریت و ده‌بێته «لینینه‌کان». له سالی ۱۹۹۰ پاش تیکچوونی یه‌کیتی سۆقیه‌ت، دیسان ده‌بێته «کوماری»، له سالی ۱۹۹۲ دواجار ناوی «گیومری» له‌سه‌ر داده‌نرێته‌وه. ئیستا دووه‌م شاری گه‌وره‌ی کوماری نهرمه‌نستانه و له باکووری رۆزاوای ئەم ولاته هه‌لکه‌وتوو. - وه‌رگێڕ.

۳. ئیستا گوندیکه له رۆژه‌لاتی شاری قهرس له باکووری کوردستان نزیکێ سنووری نهرمه‌نستان، له رۆزاوای «گیومری» ی نهرمه‌نستان هه‌لکه‌وتوو. ئەم شه‌ره له ۱ دیسه‌مه‌ری ۱۸۵۳ رووی داوه و به‌گه‌شتی شکست و پاشه‌کشه‌ی هێزه‌کانی عوسمانی له ناوچه‌ی کافکازی لێ که‌وتووته‌وه. - وه‌رگێڕ.

۴. ئەم وتاره سالی ۲۰۲۱ نووسراوه. - وه‌رگێڕ.

۵. مەبه‌ست گولله‌به‌نده. - وه‌رگێڕ.

۶. به‌ رووسی «Чехарда» که وه‌ک «چه‌خاردا/وانه‌ چه‌هاردا» گۆ ده‌کریت، به‌ ئینگلیزی یاری «Leapfrog». - وه‌رگێڕ.

۷. ۱۰۰ کۆپیک = ۱ رووبل. - وه‌رگێڕ.

۸. سه‌بیلە‌ی ته‌ماکو له‌م ناوچه‌یه‌ درێژ و سه‌ریکی قه‌به‌ی هه‌بووه. - وه‌رگێڕ.

۹. Sêwreg ئیستا شاریکی پارێزگای «ئورفا» یه له باکووری کوردستان. - وه‌رگێڕ.

۱۰. پیۆتیر یان پیتر لیخ پاشان هەر سی کتیبه‌که‌ی (چاپکراوی ۱۸۵۶، ۱۸۵۷، ۱۸۵۶) له دوو به‌رگدا ده‌کاته زمانی ئەلمانی (چاپکراوی ۱۸۵۷، ۱۸۵۸). وه‌رگێڕی ئەم وتاره سی به‌رگه‌ رووسییه‌که‌ی لیخی به‌ به‌راورد و هه‌لسه‌نگاندنی ده‌گه‌ل دوو به‌رگه‌ ئەلمانییه‌که‌، کردوو به‌ کوردی نیوه‌ندی و هه‌ندیک زیادکراوی ده‌قه ئەلمانییه‌که‌شی وه‌ک پاشکو له‌م وه‌رگێرانه‌دا گونجاندوو که له‌ داها‌توو‌یه‌کی نزیکدا چاپ و بلاو ده‌بنه‌وه. - وه‌رگێڕ.

۱۱. ناوه‌مۆر = «غسل تعمید»، Baptism. - وه‌رگێڕ.

۱۲. کریف = به‌ فارسی «پدرخوانده»، به‌ ئینگلیزی Godfather. - وه‌رگێڕ.

۱۳. به‌ زمانی رووسی، به‌ دانیش‌توانی عوسمانییان گوتوو «تورچان (بۆ ئێر) و «تورچانکا» (بۆ می)». - وه‌رگێڕ.

۱۴. سه‌رچاوه‌ی ئەم پاشکویه:

Курдоев К.К. Труды П.И. Лерха по курдоведению (к вопросу изучения истории курдов в России). Очерки по истории русского востоковедения. сборник IV, Москва 1959.

(قه‌ناتی کوردۆ. بابه‌تی: «کاره‌کانی پ.ئی. لیخ له‌ بواری کوردناسیدا. سه‌بارەت به‌ پرسی کۆلپنه‌وه له‌ میژووی کورد له‌ رووسیا»، گۆفاری په‌یمانگه‌ی رۆژه‌لاتناسی ئەکادیمیای زانستی یه‌کیتی سۆقیه‌ت. به‌رگی چواره‌م، مۆسکۆ ۱۹۵۹).

۱۵. وه‌رگێڕ هه‌رسیک به‌رهمه‌ رووسییه‌که‌ی لیخی به‌ به‌راورد و هه‌لسه‌نگاندنی ده‌گه‌ل ده‌قه ئەلمانییه‌که‌ کردوو یه‌ته‌ کوردی نیوه‌ندی که‌ چاوه‌روانی چاپ و بلاو کردنه‌وه‌یه. - وه‌رگێڕ.

